

Pismo za božič

Odingljali so kraguljčki na saneh, s katerimi se je blagi svetnik Miklavž, radodarni stari prijatelj pridnih malčkov, odpeljal nazaj v nebesa. Ravno na njegov večer je jelo prav pošteno snežiti, kakor bi cigane trgal, tako se je vsipalo z neba.

Naša mala Maja se je neizrečeno razveselila prvih zimskih metuljčkov. Ej, snežec, snežec! je plosnila z ročicami, ko je ugledala skozi okno, kako snežinke v motovilastem plesu frfotajo okrog plinske svetilke onkraj ceste. Pa jo je takoj zaskrbelo: zdaj nemara dobri Miklavž ne bo našel na zemljo, če se bo ves svet skrnil pod gosto belo odejo? Ali pa se bo stari mož spotoma prehladil — nahod kaj hitro iztakneš — in bo potem strašansko slabe volje, ko bo delil darila. Joj! In če se mu bo zato tako mudilo k toplim nebeškim zvezdicam, da ne bo utegnil seči v tisti blagodišeči koš, ki je prav do vrha poln slastne čokolade. Kaj bo, kaj?

Pa se je na srečo vse dobro izteklo. Še dolge šibe ni pozabil svet Miklavž, pač že ve zakaj...

Zdaj so piškoti že davno vsi pohrustani in šiba je že nekajkrat imela pobližjega opravka z Majinim krilcem. Tudi Dušanove hlače ji niso več neznanne.

Snegu pa se nič več tako ne mudi kakor na Miklavžev večer. Še njega bi s šibo, če bi mogli, pa je žal prekratka. Veste kaj, otroci? Takole se zmenimo: če se bo prihodnje leto

snež spet tako omuhoval kakor letos, bomo vse palčice, kar nam jih bo poklonil svet Miklavž — in teh bo gotovo spet nič koliko — zvezali v dolgo, strašno dolgo šibo, ki bo segala prav do oblakov, da bomo lahko z njo ožugali in ostražovali tudi sneg. Potem se bo pa že vsipal kakor moka v mlinu, če ne bo hotel biti pošteno tepen.

Samo nekaj dni šole nas loči še od božičnega odmora. Kmalu, prav kmalu bodo tu najlepši dnevi leta, božični prazniki.

Ali ste že kaj premislili, kako si boste postavili jaslice, ki brez njih pri nas ne sme biti hiše. Bodo li lanski pastirčki in stare živalce še dobre? Kaj si ni sv. Jožef lani osmodil desnice? In hlevček je bil že ves vegast.

Malo je manjkalo, da se ni podrl na lučko, ki je noč in dan migotala pred njim. Letos ga bo treba na vsak način temeljito podpreti. Tudi po mah pojdeš letos drugam. Na lanskem kraju ga je bilo sicer mnogo, ampak

nič kaj posebno lep ni bil. Najskrbnejšega popravila pa bo letos potrebna zvezda repatica. Jaj, kakšna je že bila lani! Vse zlato ji je obledelo in rep je imela pošteno osmojen; če bi je ne bil natanko pogledal, bi jo kar lahko zamenjal z netopirjem ali pa kakšno nebodijetrega večšo. To pa nikakor ne sme biti. Letos sosedov Mirček in sošolka Mitka ne smeta imeti več povoda, da bi delala pikre opazke in se skrivaj posmehovala, ne in ne!

In še tole boš storil te božične počitnice, kar si lani popolnoma pozabil. Ko se boš nadržal, nasankal in nasmučal — kdo bi res v božiču tičal v temačni sobi, ko zunaj vabijo zasneženi sončni grički in zamrzli ribniki, ko je tam na belih poljanah toliko veselja, zabave in zdravja — ko se boš torej nadržal, nasankal in nasmučal, sedi lepo k topli pečici in prijetni svetilki, vzemi v roke knjigo in čitaj. Boš videl, kako bo to prijetno. S čudežno lepimi pravljičami in pripovedkami boš romal po neskončno lepem bajnem svetu, ki ga tako želj-

no iščejo tvoje oči, ob zanimivem in poučnem čtivu si boš širil mlado obzorje in koval neprecenljive cekinčke znanja in izobrazbe, s katerimi boš pozneje v življenju vse, kar boš želel doseči, moral drago plačevati.

K sklepu ti polagam za lepe božične dni še nekaj na tvoje drobno, dobro srčece. Zdaj so hudi časi, časi velikega pomanjkanja in žalostne bede. Koliko mojih mladih kodrolasih bralcev občuti to po nedolžnem na lastni koži. Zato moramo zdaj bolj kakor kdajkoli biti usmiljeni, blagosrčni, radodarni. Mar ni mnogokrat ali vselej dati mnogo lepše in slajše kakor sprejeti? Če boš v praznikih sedel srečen in ponosen ob polni, bogato obloženi mizi v topli sobi, spomni se svojih tovarišev, sošolcev in mladih prijateljev, ki bodo te dni prezebali in gladovali, spomni se vseh, ki jih biča in preganja usoda, ki trpe po krivem — pa jim, kolikor moreš, pomagaj, da bo njim in tebi dobro, da bo njim in tebi toplo, iskreno in svetlo sijala zlata božična zvezda...

IZ MLADIH PERES

ZVEZDICA BOŽIČNA

Zvezdica božična,
ali s tabo smem?
Kam bi v temni noči
v daljni Betlehem?

Zvezdica božična,
v štalici se vstavi,
drobno Dete v jasliah
prav lepo pozdravi!

Marja K.

KOLEDNIKI

Novo leto je prišlo
na to našo zemljico,
upajmo, da bo rodilo
vsega sladkega obilo.

Voščimo vam polne sklede,
sinom, hčerkam dobre rede.
Komur je kaj sreče mar,
brž prinese naj dinar!

Mirko Gogala